

A tanács ismét eltaktikázza a közgyűlés felfrissítését.

Wimmer Fülöp indítványa az időközi városatyaválasztások és a virilista-névjegyzék kiigazítása ügyében.

(A Délmagyarország munkatársától.) Wimmer Fülöp, a szegedi kereskedelmi és iparkamara elnöke újból a közgyűlés elé terjesztette azt az indítványt, amelyet a polgármester még a múlt év őszén leszavaztatott, hogy a közgyűlés határozza el önmagának felfrissítését az elhalálozás következtében megüresedett tagsági helyek betöltésével és a virilista városatyák névjegyzékének kiigazításával. Indítványát, amely fölött a múlt év októberében napirendre tért a közgyűlés, azzal indokolja meg, hogy tovább már nem lehet várni az új városi törvény megalkotására. Hír szerint a törvény tervezete ugyan elkészült, de ez a hír már évek óta van a hír stádiumában, magáról a törvénytervezetről bővebbet senki sem tud és a vélemények még a kormánypárt körében is nagyon eltérők róla, tehát egészen valószínűtlen, hogy abból belátható időn belül törvény lehessen.

Az indítvány a tanácsban igen nagy kavargást okozott ismét. Különösen a polgármester árult el nagy idegességet, amikor a főjegyző felolvasta Wimmer indítványát. Valahogyan érezte azonban, hogy a tanács nem alkalmazhatja a múlt évben alkalmazott taktikát, amikor holtbizonyosra beigérte erre az évre az új városi törvényt és legmagasabb megelégedését fejezte ki az öreg, de fiatalosan dolgozó és alkotó közgyűlés eredményes munkássága iránt. Az idén valami újszerűbb érvekre lenne szüksége a tanácsnak, de hát a közigazgatás fegyvertárában úgy látszik új érvék nem találhatók.

Dr. Tóth Béla főjegyző egyébként Wimmer indítványa mellett foglalt állást. Kijelentette, hogy az új törvény megalkotásának az ideje még teljesen bizonytalan. Hivatkozott más városok, Hódmezővásárhely, Debrecen, Pécs, Szekesfehervár példájára, ahol már megejtették az időközi városatyaválasztásokat és ki-

igazították a virilisták elavult névjegyzékét is, majd kijelentette, hogy Szegeden sem lehet tovább elhalasztani ennek a kérdésnek a megoldását.

— Én nem tudom, hogy más városban mi történt — mondotta a polgármester —, most itt rólunk van szó. Az bizonyos, hogy rövidesen kész lesz az új törvény és ezt maga az indítványozó Wimmer is érzi, hiszen már készül is az új községi választásokra. Kérdés, hogy a hátralévő kis időért érdemes-e választani, amely megbontja a város belbékét és általános nyugtalanságot okoz. A közgyűlés jelenlegi összetételében is életképes, hiszen 280 tagja közül kétszázhet életben van és ezek a városatyák, akik járatosak, tapasztaltak a város ügyeiben, szorgalmasan dolgoznak is. Mi is a te javaslatod — kérdezte végül Tóth Bélától.

— Én nem látok törvényes akadályt az időszaki választások megejtése előtt — mondotta a főjegyző —, az indítványt elfogadhatónak tartom. Kérjen a tanács utasítást a közgyűléstől a választások kiírására és a virilista-névjegyzék kiegészítésére.

— Én azt tartanám a legjobbnak — mondotta a polgármester —, ha egy-két hónapot várnánk még ezzel a dologgal. Addig elvállik, hogy lesz-e az új törvényből valami.

— Nem lenne jó, ha visszakérnénk a közgyűléstől az indítványt a tanács számára a megoldási mód részletes kidolgozása céljából — ajánlotta dr. Csonka Miklós —, így eltelne egy kis idő...

— Adassék ki az indítvány a tanácsnak — mondotta ki a végszót a polgármester — azzal, hogy három hónap alatt vigyen a közgyűlés elé javaslatot ebben az ügyben...

A tanács egyhangulag belement ebbe a — kibuvóba.

Az újságíró és az ügyvédjelölt afférja, — egyetemi ifjak sorozatos támadásai a Délmagyarország munkatársai ellen.

(A Délmagyarország munkatársától.) Hétfő reggel, a törvényszék esküdtzéki tárgyalótermében, ahol a statáriális bíróság a gyújtogatással vádolt Vecsernyés Sándor bűnügyét tárgyalta, szokatlan incidens játszódott le. Vér György hírlapíró és dr. Magyar Kossa Zoltán ügyvédjelölt között, amennyiben Magyar Kossa Zoltán tetteleg inzultálta Vér Györgyöt. Vér György mint egy budapesti lap szegedi tudósítója jelent meg a statáriális tárgyaláson. Előbb az esküdtzéki terem oldalajtáján akart bejutni, mivel azonban ezt az ajtót zárva találta, a főbejáráthoz ment. A teremnek a közönség által fentartott része zsufolásig tele volt, az ajtóban pedig börtönör igazoltatta a belépőket. Vér György felmutatja igazolványát és belépett a terembe. A nagy zsufoltság miatt csak nehezen juthatott előre az újságírók számára fentartott pad felé. Amint belépett, Magyar Kossa Zoltán, akit Vér nem ismert, elindult helyéről a kijárat felé. Néhány lépés után egymás mellé értek, ami természetesen a nagy zsufoltság miatt nem történhetett meg érintkezés nélkül. Magyar Kossa könyökével meglökte Vért, aki hasonló módon viszonozta ezt a mozdulatot. Ezután mindketten tettek egy-egy féllepetést előre, Magyar Kossa Zoltán pedig kezével egészen váratlanul Vér fejéhez sújtott, Vér György felemelte karját, hogy visszaüssön, de a közelben állók lefogták, Magyar Kossa pedig a következő pillanatban eltávozott a tárgyalóteremből.

A törvényszéken történt afférnak kedden délután a korzón volt a folytatása. Vér György néhány ismerősé társaságában sétált, amikor a Kék Csillag előtt szembetalálkozott Magyar Kossa Zoltánnal. Vér elvált társaságától, Ma-

gyary Kossa elé lépett, valamit mondott neki, majd a következő pillanatban balkezevel arcába sújtott. Az első ütést követte még kettő, de közben odaértek Vér György barátai és a felek közé állva a továbbiakat megakadályozták. A felek szétválasztásában résztvevő néhány idegen járókelő is, de elsősorban Nagy Sándor hírlapíró ugrott közéjük, aki karjával fogta fel az ütéseket. Amikor a feleket már szétválasztották, odaérkezett Szűcs Andor egyetemi hallgató, aki Nagy Sándort vonta kérdőre, hogy miért bántalmazta Magyar Kossát. Nagy Sándor erőiesen tiltakozott ez ellen a feltevés ellen és erőiesen kijelentette, hogy ő csak a verekedőket választotta szét.

Az uccai afférnak természetesen nagyon sok szemtanúja volt.

Az affér után, amikor a közvetlen szereplők már eltávoztak a korzóról, mintegy tizenöt egyetemi hallgató verődött ott össze, Magyar Kossa Zoltán barátai, akik hangosan tárgyalták a történeteket. A korzón sétált néhány ismerőseivel Nagy Sándor hírlapíró és amikor megpillantották őt a korzó közepén gyülekező egyetemisták, a következő jelenet játszódott le:

Az egyetemisták két csoportra váltak, az egyik csoport megindult gyors lépésekkel a korzónak a Takaréktár-ucca felé néző része felé, ahol Nagy Sándor tartózkodott, a másik csoport pedig futólépésben megindult a törvényszéki épület felé, ahol Nagy Sándor újságírói működését szokta kifejteni. Nagy Sándorral azonban az egyetemisták nem találkoztak.

A délelőtti események épületeres jelenetekkel folytatódtak az éjszakai órákban,

amelyek most már a város egész társadalmának osztatlan felháborodását váltották ki. Körülbelül tizenegy óra lehetett akkor, amikor Nagy Sándor újságírói munkája közben betért a Kass-kávéházba, hogy a Délmagyarország éjszakai szerkesztőségével telefonon lépjen érintkezésbe. Alig lépett be a kávéházba, amikor az egyik asztalnál ülő egyetemi ifjak, — akik között ült Magyar Kossa Zoltán és Devich Sándor állami főgimnáziumi tanár —, azonnal fenyegetően fixírozni kezdték a kötelességét teljesíteni akaró hírlapírót. Hangos felkiáltások hangzottak el:

— Ez a Nagy Sándor!

A következő percekben látható tanácskozássokat tartottak az asztalnál, majd még mielőtt Nagy Sándor elérhette volna a telefonhelyiséget, üzenet érkezett Nagy Sándorhoz, hogy a »Délmagyarország szerkesztőségének egyik tagja várja a ruhatári helyiségben«. Nagy Sándor azonnal felismerte a helyzetet és kijelentette, hogy aki beszélni kíván vele, keresse fel az asztalánál.

Mindössze néhány perc telt el ezután, amikor Devich Sándor gimnáziumi tanár vezetésével az ifjak közül négyen határozott lépésekkel Nagy Sándor asztala elé léptek és nyomatékos, fenyegető hangon felszólították, hogy öt perc alatt hagyja el a kávéház helyiségét. A kávéház közönsége ekkor már felháborodva és megdermedve figyelte az eseményeket, számosan odadőltek az asztalhoz, Nagy Sándor pedig a következő szavakat mondotta az egyetemi ifjak küldöttségének:

— Nem tudom, kinek van itt joga korlátozni akaratomban. Amit önök elkövetnek, az személyes szabadságom megsértése. Vegyék tudomásul, hogy a kávéházban jól érzem magamat és innen nem vagyok hajlandó eltávozni!

A kávéház hangulata másodpercről-másodpercre izgatottabb lett. Többen látva a megdöbbentő eseményeket, nyomban eltávoztak. Mások felháborodásuknak e szavakban adtak kifejezést:

— Mi ez, a Balkánon vagyunk?

Az egyetemisták asztalánál valaki kivette az óráját és hangosan mondta, majd egy pincérrel is üzent: »az öt perc letelében van«. Nagy Sándor természetesen nyugodtan ült helyén és nézte, hogy a szemben lévő asztalnál milyen utasításokat adnak ki, hogyan szállják meg a telefonfülkéket, hogy ne tudja értesíteni szerkesztőségét.

A helyzet percről-percre fenyegetőbb lett. A kávéház izgatott közönsége közül többen személyesen siettek a rendőrség központi ügyeletére és dr. Hamar Zoltán rendőrfogalmazótól rendőröket kértek.

Nagy Sándor félóra mulva nyugodtan vette kabátját és egyik barátjával távozni készült. Ebben a pillanatban a szemben lévő asztal mellől felugrott a társaság és a legnyitabb fenyegető mozdulatok kíséretében öltözködni kezdett. Nagy Sándor a kijáratnál szembe találkozott a rendőrség embereivel, akiknek láttára a társaság megtorpant.

Ezek az események zárták le a keddi nap krónikáját.

Litvinov Genfben.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Genfből jelentik: Holnap délelőtt ül össze Loudon elnöklete alatt a leszerelési konferenciát előkészítő bizottság a második ülészakára. Az oroszok jelenlétére való tekintettel a genfi rendőrség a konferencia tartamára a legmesszebbmenő biztonsági rendszabályokat fogantatosította. A konferenciára csupán fényképpel ellátott igazolvánnyal lehet bejutni és még az újságírók is csak külön igazolvánnyal mehetnek be a terembe.

Holnap, vagy holnapután Litvinov fog megszólalni, aki három részből álló expozét fog mondani. Az első részben a szovjet delegáció általános nézeteit fogja leszögezni a jelenlegi világpolitikai helyzettel szemben, a második részben a biztonság és a leszerelés kérdésével fog foglalkozni, a harmadik pontos határozati javaslatot fog a konferencia elé terjesztetni, amelyben a teljes leszerelést fogja indítványozni, egyúttal újabb békegaranciákat fog követelni.